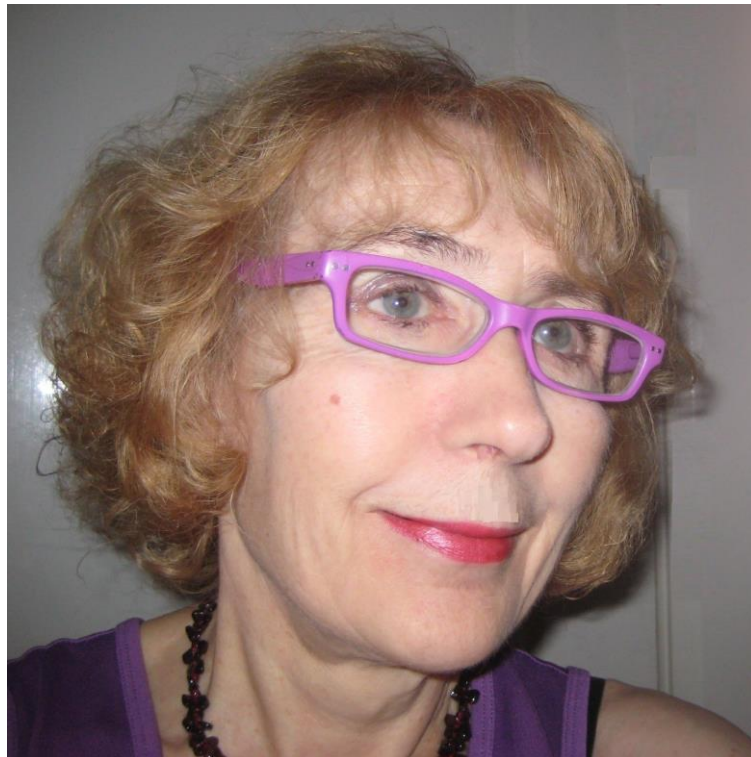

Under bearbejdelse:

*Billedtæpper,
Digte og Salmer*

af

Elisabeth Louise Brøker

Vidundernat

Mel.: O. Kristelighed

O vidundernat!
hvor stjernen den tændtes, da himlen var mat,
hvor glæden besøgte vor sørgende jord,
hvor Gud til os sendte sit levende ord,
hvor Jesus Vor frelser blev menneskers lys,
hvor verden fornys.

Ja indtil den nat,
da døden var grænsen, som for os var sat,
var mørket og døden den grusomme magt.
Men Jesus har livet og lyset os bragt,
Ja, Jesus vor frelser var kommet herved,
med Guds kærlighed.

Den fremmedes tro

Til Vorherre kom en fremmed
endda høvedsmand han var,
var i troen ikke hæmmet,
og hans bøn var ganske klar:
Jesus hjælp min syge tjener,
for han megen smerte kender.

Jesus ville ham helbrede:
"Vis mig stedet, hvor du bor."
Høvedsmanden måtte bede:
Åh nej, sig dog kun et ord.
Mit hus er jo alt for ringe.
Blot et ord kan frelse bringe.

Gå ske dig, som du troede,
sa' Jesus da til denne mand.
I en fremmed større tro der boede
end hos mange i vort eget land.
Jesus også vi (jeg) er ringe!
Vil du os (mig) tro og frelse bringe.

Stormen

mel. En rose så jeg skyde

1.

En dag for længe siden
disciple sejled' ud,
fra Biblen er vor viden,
det var på Jesu bud.
De sejled' hastigt frem
for snart at krydse søen
og komme sikkert hjem.

2.

En storm i søens vande,
truede deres båd,
da måtte de nu sande,
de vidste intet råd.
Oh, Herre råbte de,
hvor kan du roligt sove,
i bølgen synker vi.

3.

Da rejste sig Vor Herre,
som lå i bådens bund.
I vækked mig desværre
fra hvilens blide blund.
Hvor er dog jeres tro?
Hvor kan I frygte noget,
når jeg hos jer vil bo.

4.

Ad bølgerne Vor Herre
truede med sin hånd,
da slutted bølgers terror,
han lagde på den bånd,
og så faldt den til ro,
og søen blinked stille.
Hvad skulle de nu tro?

5.

Hvem er dog han, der tæmmer
bølgernes vilde brus?
Hvem er dog han, der hæmmer
stormenes barske sus?

Vor Herre og vor Gud,
som nu er her til stede,
hjælp os af stormen ud.

6.

Vi alle storme kender
i vore svage sind.
Gud hjertet hjælp så sender,
og lukker trøsten ind.
Gud, hjælp mig med at tro,
så jeg til dig kan bede
og finde glædens ro.

Kvinden ved brønden

Joh 4

Mel.: Hil dig frelser og forsoner

1.

Jesus gik med sine venner,
gik mens middagssolen brænder
Snart en by de ville møde.
Med et hvil den tur forsøde.
Det var i Samaria.

2.

Disciplene gik ind til byen,
Skjul for solen gav ej skyen,
men de måtte frokost hente.
Jesus satte sig at vente
lige dér ved brøndens kant.

3

Ud til brønden kom en kvinde,
Jesus sagde nu til hende.
Giv mig af dit vand at drikke.
Men hun det forstod slet ikke,
at han hende talte til.

4.

Jesus taler til os alle,
selv når dybt vi ville falde.
Hvem blandt os er dybt nedbøjet,
vil hos ham snart bli' ophøjet.
Alle hører vi ham til.

5.

"Kvinde," sa' han, "hvis du vidste,
hvem, der spør'r, du ville driste
dig at be' om vand, der slukker
hjertets tørst, når hjertet sukker,
kildevæld til evigt liv."

6.

"Herre, jeg be'r om du ville
gi' mig vand fra livets kilde,
for du døden overvinder,
når i hjertet kilden rinder,
kildevæld til evigt liv."

7.

Tak Gud, du en bro har bygget,
for os, som er dybt nedtrykket,
at du over broen ville
føre os til livets kilde,
at vi må tilhøre dig.

Levende vand Joh. 4,14

Brøndens vand slukker tørsten nu,
men hjertets tørst slukker evigt Du,
Jesus, Guds levende vand,
kildespring til livet i glædens land.

Guds skabelse og vores

Mel.: Gør døren høj

1.

Gud talte en gang med sit ord,
han skabte himlen og vor jord,
men jorden øde var og tom,
til lyset da Gud sagde: "Kom".

2.

Og ved den næste morgenstund,
Vor Herre skilte hav og grund.
På jord kom træerne og grønt.
Alt hvad Gud skabte, det var kønt.

3.

Den tredje dag, da skabte Gud
en sol og måne på sit bud.
De hersker over nat og dag.
Alt var det til Guds velbehag.

4.

Og da den næste morgen gryr.
Gud skaber alle havets dyr.
På himlen kom et fuglekor.
Liv skal der være på vor jord.

5.

På mark og eng, i skovens dyb
kom dyr og kvæg og jordens kryb.
Til allersidst da skabte han
såvel en kvinde som en mand.

6.

Da sagde han nu til de to:
Jeg vil jer hav og jord betro.
Hersk over alt, hvad jeg har skabt.
Pas på de ikke går fortabt.

7.

Fra denne dag i meget tid
vi hersket har med al vor flid.
Men har vi glemt, at det var Gud,
der skabte alting på sit bud.

8.

Gud, tilgiv, at vi glemte det.
Gud, hjælp at vi igen kan se,
en verden, der er stor og skøn.
Gud hør os, når vi be'r den bøn

.Det nye

Mel.: Her kommer Jesus dine små

Til Abraham så talte Gud
Fra byen Ur du drager ud
over ørknens sand til Kanans Land
Din slægt bli'r stor som strandens sand.

Op fra sin by brød Abraham
med Sara, hyrder får og lam.
Lydig ville han nu følge Gud
til ukendt land, kun på hans bud.

I tørkens tid brød Jakob op.
Til sult og tørst han sagde stop,
lad os drage til Egyptens land
til Josef, der har korn og vand.

Der boede de i mange år
så kom en tid med trange kår.
Det blev atter tid at bryde op
og sige til tyrannen stop.

De fulgte Moses på Guds bud
Den bragte dem i ørk'nen ud,
for med Israels folk, det var Guds agt
på Sinajs bjerg at slutte pagt.
Den gamle lov i mange år
for Israels folk som pagten står
Men som tiden går, den stivner lidt
og bli'r til sidst et mareridt.

Når gamle love stivnet står,
vil u-ret skabe trange kår.
Da må loven atter tages op,
og til tyranner siges stop.

En lov, der aldrig stivne vil
kom med Jesu liv og død hertil,
for da Jesu ord til os blev bragt,
da fik vi kærlighedens pagt.

Herre, vær mig uendelig nær,
I det, du har skabt, i sten og i træ'r
I vandet, der glimter af sølv, så lyst
I hele naturen så rolig og tyst
I vinden, der giver ro til mit sind
Og stille og blidt berører min kind
Herre vær mig uendelig nær.

Den sidste nadver Lukas 22,14-20

Melodi: Den store mester kommer

Det var ved aftentide
et måltid var gjort klar
til Jesus og hans diciple,
en påskenadver, det var.

Da sagde Jesus dette:
Jeg længes inderlig
efter denne påskenadver,
førend min tid er forbi.

Og Jesus bryder brødet
og siger tak til Gud.
Han si'r, det er mit legeme,
da brødet bliver delt ud.

Og sådan skal I gøre
og komme mig i hu.
Og vinen skal I så drikke,
for pagtens blod, den er nu.

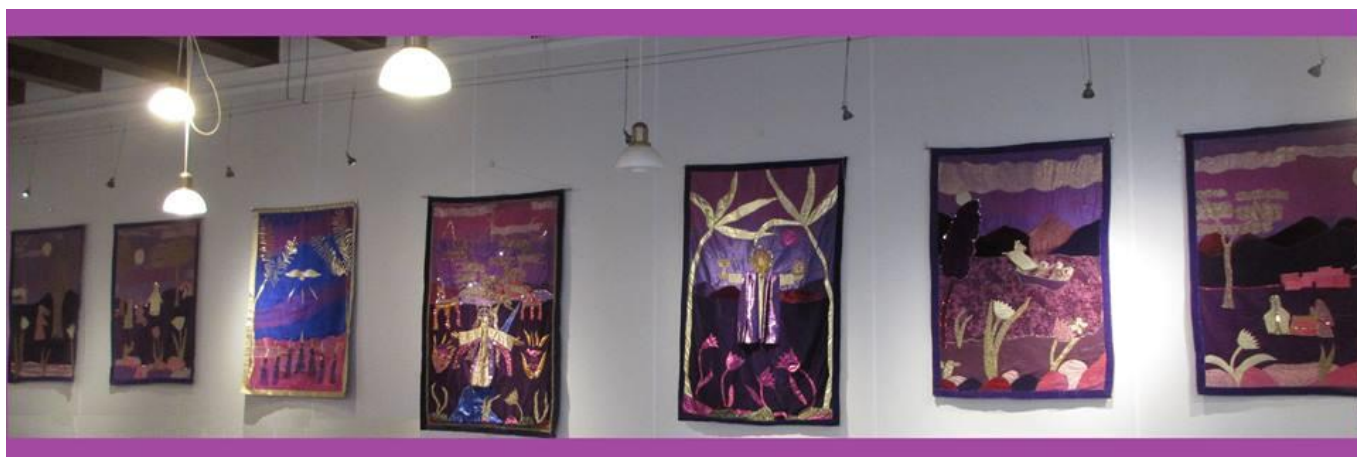
Ja, underfuldt er Ordet,
som giver Liv til brød.
Et liv, der aldrig vil visne
og aldrig kender til død.

Han tager bort vor' synder.
Han gjorde for dem bod.
Han ville selv sone synden.
Ja, med sit hellige blod.

Han overvandt jo døden,
som holdt os væk fra Gud,
at sammen vi kunne være
i Jesus kærlighedsbud.

Udstilling april 2014

Skabelsen:

Du værner om jordens have.
Du gav os livet som en gave.
Du Herre, der skabte denne jord,
hjælp mig at på dig jeg tror.

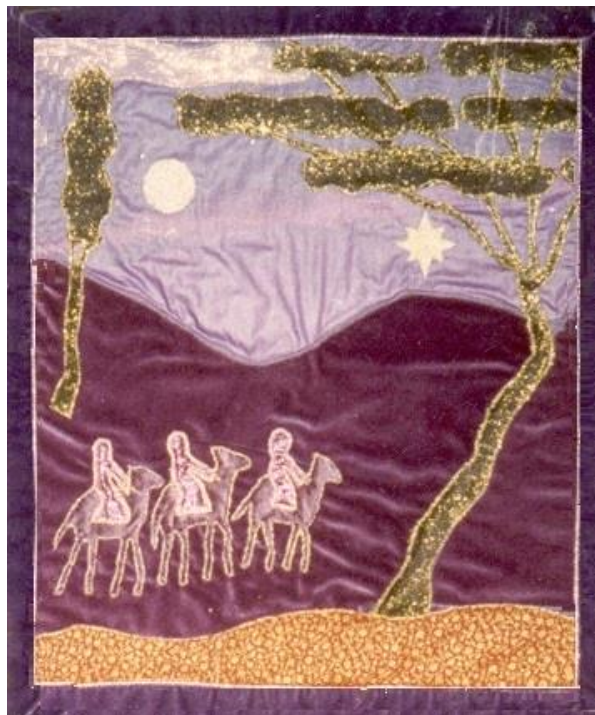
Elisabeth Louise Brøker

De vise mænd Matt. kap 2

Stjernen kaldte dem i verden ud,
for stjernen den var sendt af Gud
for at vise alle vej,
både konger - og dig og mig,
til vejen , sandheden og livet,
til glæden, som blev os alle givet.

Elisabeth Louise Brøker

Jesu fødsel- Lukas 2

Blandt fattige folk han lod sig føde,
Blandt ydmyge kan vi ham møde,
Maria fødte i nat Guds søn.
Lad os stille bede en bøn.

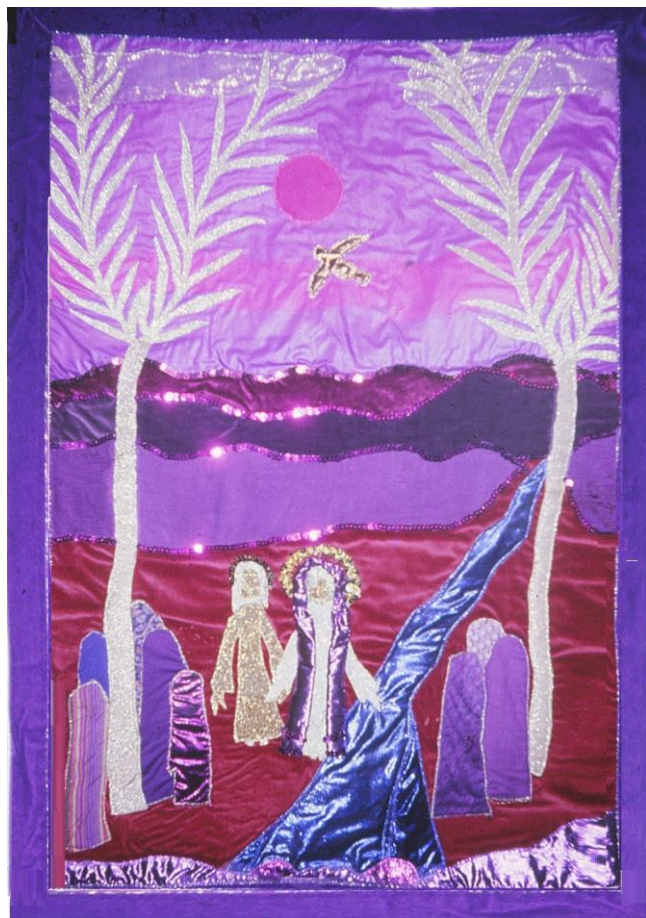
En Kristuslegende.

Gennem ørkenen de flygter i løn,
Maria og Josef med Guds søn,
fra soldaternes dræbende sværd.
Dog tørsten overgår kongens hær.
De sætter sig ned og venter døden,
men Gud er hos dem i nøden.
Han bøjer den stolte palmes stamme,
de plukker dadlerne med det samme
og falder på knæ og takker Gud,
mens palmen på denne dag gik ud.

Jesu dåb -Matt. kap. 2

Ved Jordanflodens stenede strand
døber Johannes i Jordans vand.
Til ham kommer Vor Herre Jesus Krist,
som er uden synd, uden brist.
Her indleder Han sin frelsende vej
Han bringer til Gud både dig og mig.

Bjergprædikenen Matt 5

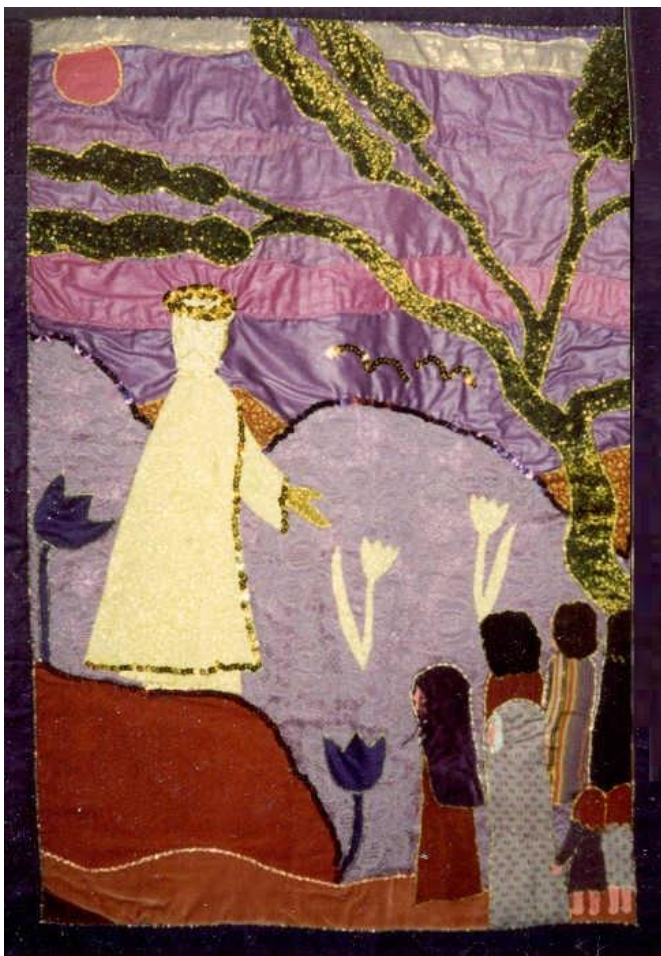
Til bjergene vandred Jesus vor Gud.
Til ham vil skarerne lytte.
Med Jesus gik disciplene ud.
De ville for ingenting bytte.
Han talte da til disciplenes flok
om sørgendes trøst og om lykke.
Den fattige bliver lykkelig nok,
barmhjertige er i Guds skygge.
Ja, lykkelig vi, der må kaldes Guds børn,
som kender til kærlighedsordet.
På jorden er vi blandt tidsel og tjørn,
i himlen blandt salighedskoret.

Bjergprædikenen Matt. 6

Prøv at se, det er Guds vilje,
at himlens fugle og markens lilje
sig udfolder smukt, lever og dør.
Hvorfor mon ikke I så leve tør,
uden bekymring for dagen i morgen.
Overlad I trygt Gud omsorgen.

Jesus går på vandet

De lagde ud fra den stenede bred.
Den halve nat, de på søen stred,
til de en lysende skikkelse så.
Henover vandet så de ham gå.
Jesus ville være hos dem,
at de sikkert ku' sejle hjem.

Jonastegnet

Matt. 12,38-42

I hvalens bug tre dage og nætter
var Jonas, da hvalen på land ham sætter.
På samme måde må døden så vist
slippe Vor Herre Jesus Krist.

Guds kærlighed

Guds kærlighed er uend'lig stor
Alt hvad Gud ønsker, er, vi tror
på Jesus, hans enbårne søn.
Jeg beder derfor denne bøn:

Gud hjælp mig, at jeg tør
åbne denne stængte dør
til mit kolde hjertekammer,
dér tænde kærlighedens flammer.

Meditation over Guds ord:

Det er så svært at følge dit spor
Herre lad mig lytte til dit ord!
Vær i stilheden mig nær!
om din kærlighed mig lær,
at jeg går i verden ud
for at følge glædens bud.

Det sande vintræ og det ny Jerusalem

Johannes kap 15 og Abenbaringen 21

Lad mig være en frugtbar kvist
på det vintræ, Du er Herre Krist.
I evig fællesskab med dig og andre
i Guds kærlighed vi glade vandrer.
Til på din dag vi kommer hjem

til dig i den ny Jerusalem.

Du er Alfa - Omega,
den første og sidste.

Lad mig ikke dit hellige nærvær miste,
men lad mig være i din kærlige hånd,
Gud Fader, Gud Søn og Gud Helligånd.

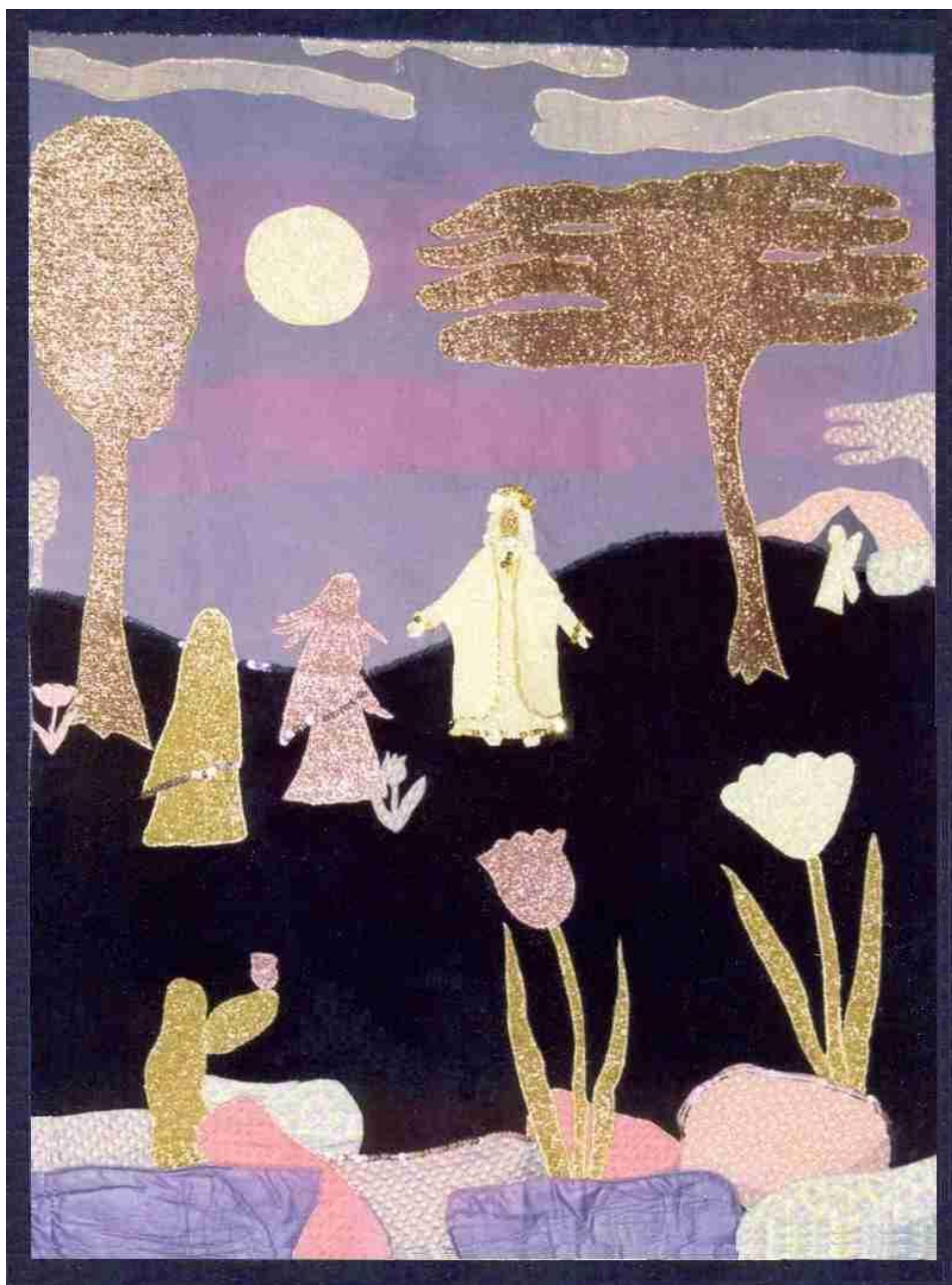
Påske

Matt. 28

Tre dystre dage hengik trist.
Hvor var Vor Herre Jesus Krist;
rejst til dødens rige hist
for at sejre over dødens magt;
os at frelse var hans agt.
Vi vandrer nu mod lysets tinder,
og vor Jesus vi i livets have finder,
som i påskens dage disse kvinder.

*Salige er de,
som ikke har set og dog tror.
Johannes 20,29*

*Se, blodet på hans hånd,
Se, blodet på hans fod
Se, hvor Herren led for os
for vor synd og for vor trods.
Men til livet han opstod
og han os også leve lod.*

Hvedekornet

Johannes 12,23-24

Men Jesus svarede dem: Timen er kommet, da Menneskesønnen skal herliggøres. Sandelig, sandelig siger jeg jer: hvis hvedekornet ikke falder i jorden og dør, bliver det kun det ene korn; men hvis det dør, bærer det mange fold.

Hveden skyder fra korsets fod,
med Herrens dyrebare blod.
Hveden bærer så mange fold,
døden kunne ej på sit bytte få hold.

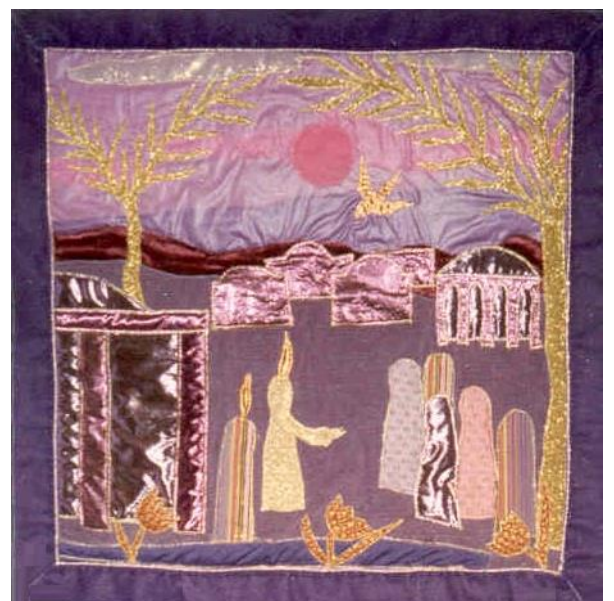
Om koret

Han hvilede i graven 3 dage
da gav døden sit bytte tilbage
alle de, som var gået forud,
de blev vækket af vor Gud.

Sejrskransen viser at det er sandt
At Jesus døden overvandt
Rosen viser, det var Guds kærlighed,
han sejrede over døden med.

Pinse

Det var en forårmorgen mild,
huset fyldtes af tunger af ild,
de kom med susen og kraftig vind.
Da oplodes disciplenes sind,
og de fyldtes af Guds Helligånd
og lod sig lede af Herrens hånd.

Pinse

Det var en tidlig morgenstund
en stormvind gik gennem huset
vækkede alle af søvnens blund
den kom med tunger af glødende ild
gennem huset som en storm
med tunger af glødende ild

Hvad mon der går af Jesu venner
er de berusede eller ej?
Nej, Jesus til dem sin Helligånd sender,
og de taler til alle på deres vej,
men mærkelig nok på alle sprog,
talen om Jesus får folks sind i kog;
de omvender sig og lader sig døbe
for sten til Guds kirke nu at støbe.

Krig og Fred

Mel.: Alt står i Guds faderhånd.

Verden er nu krig og strid.
Kaos har nu her sin tid.
Derfor vil til Gud vi bede
Hør, o Gud, vil du os lede.
Du er kærligheden blid.

Hadets mørke bringer krig.
Kærligheden bringer liv.
Jesus kom og bring os lyset.
Bortjag mørket, hadet gysed.
Os en kærlig frelser bliv.

Det vi beder om er fred,
fred på jord og kærlighed.
Lad os ikke skabe fjender.
Hjælp os op til glædens tinder.
Helligånd kom til os ned.

Herre, kom til vores by!
Gør os til dine børn på ny!
Led os med din stærke hånd!
Send til os din Helligånd!

Gendigtning af DDS 207: Tag det sorte kors fra graven

Fjern nu dødens angst og tåren
plant en lilje, hvor den faldt.
Hvor du ser på kirkegården,
blomster spirer overalt.
Sygdom, død.- Vi er dog fri:
englevinger, får jo vi.
Som fugl Føniks fra sin aske,
synger vi så atter raske.

Alt det mørke, da han døde,
han som gav sit liv til os,
blev til lys i morgenrøde,
da han dér bød døden trods.
Syng en lovsang højt i sky,
glad i påskemorgengry.
Jesus vil jo evig være,
os til livet hos sig bærer.

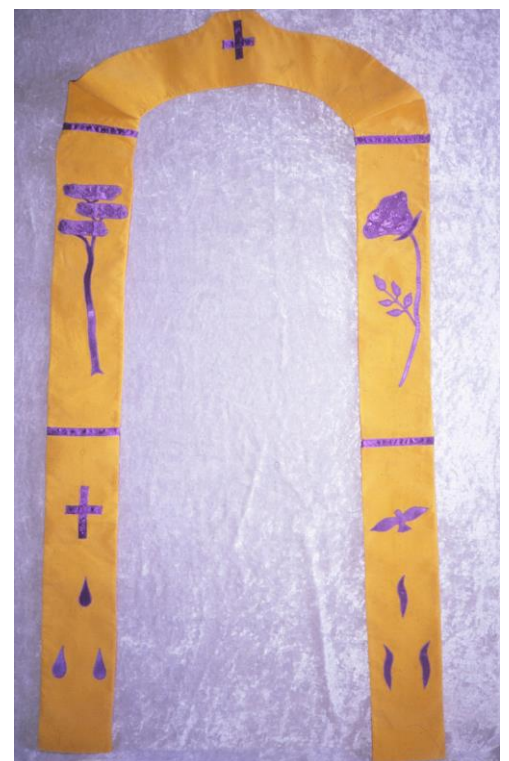
Før - Maria Magdalene
sine hænder vred i sorg.
Er jeg nu i sorgen ene?
Hvor er Herren, Jesus, dog?
Men hvor tårerstrømmen flød
under morgensolens glød,
ville engle hende trøste.
Sorgens bånd dog Jesus løste.

Det var i de dødes have,
den nat Jesu stemme lød:
Helgener stå op af grave!
Jesus dødens mørke brød.
Jesus kalder lyset frem,
henter os til lysets hjem.
Og da englene må tie,
taler han til denne pige.

Jesus sa' "Maria" stille
og hun fattede med ét
det, at Jesus opstå ville,
og hun havde selv det set.
Jesus løste dødens bånd,
for hans Ord er liv og Ånd.
Vær nu ikke længer bange,
lyder påskens frydesange.

Foran os ligger det evige rige
Hvor Gud vil tale til os og sige
At alt bliver nyt, når Han kommer.
Det ondes magt må vige.
Alt bli'r lyst som den skønneste sommer
Det ny Jerusalem kommer ned fra himlen
Midt i den herlige englevrimlen
med porte af perler så skønne
Muren er prydet med ædelsten røde, blå og grønne
De skinner i det milde lys fra Jesu strålende trone
Og englene synger lovsange tone på tone
Han giver os af den evige kilde
Taler til os med ord så milde,
Om at vi aldrig skal tørste mer'
At han med kærlighed til os ser

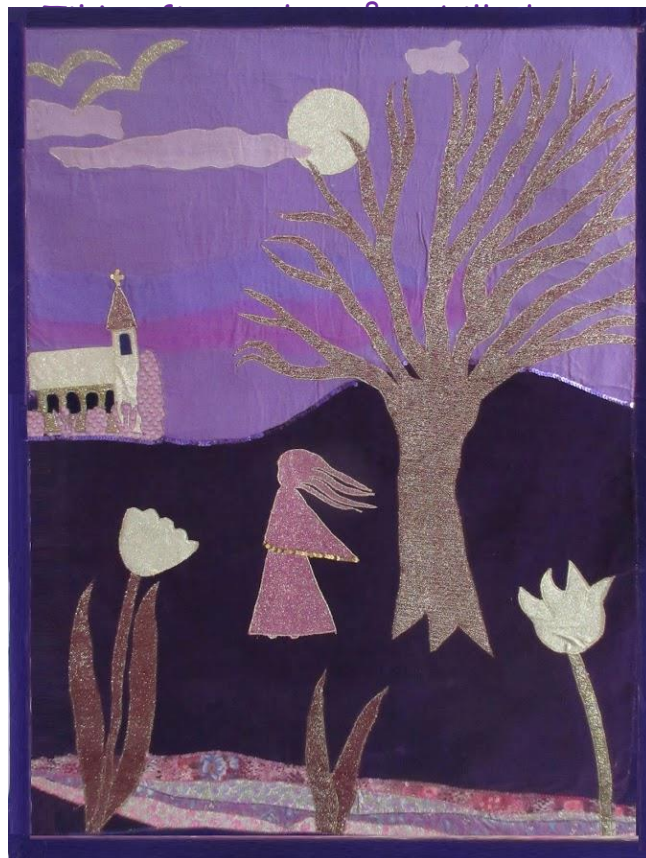
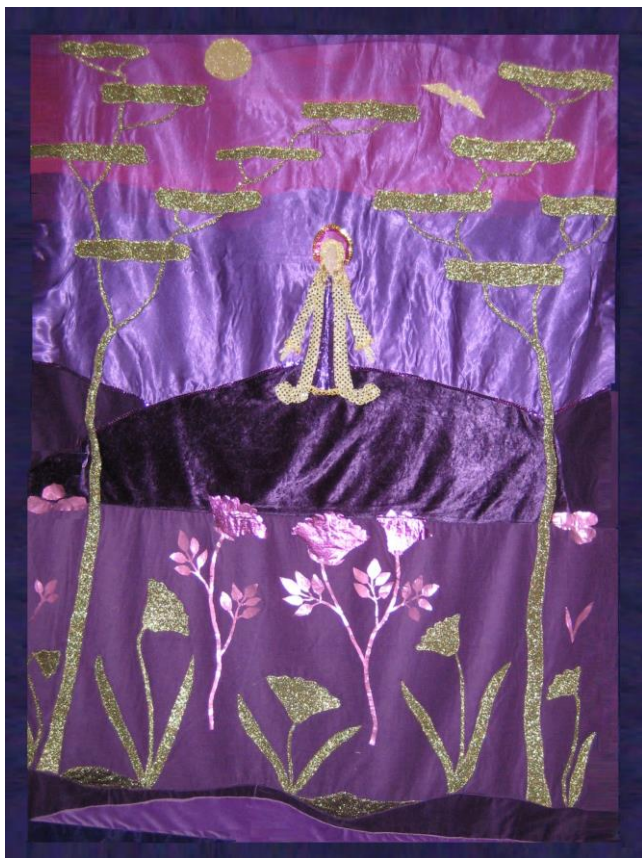

Fryd jer I himle!
Syng højt af glæde!
Hvor engle vrimle,
vor Gud er til stede.
Fra himlen kom
Guds Søn herved
For vor skyld at lide
På korsets træ han for os led.
Hans blod gør vore klæder hvide
Det er stort, og det er sandt,
Synd og død han overvandt.
Hvor hans dyrebare blod
Fra ham på jorden faldt,
der slog livstræet for os rod,
Og Gud i alle bliver alt.

Graljomfruen foran visdommens hus

Landet bag hav

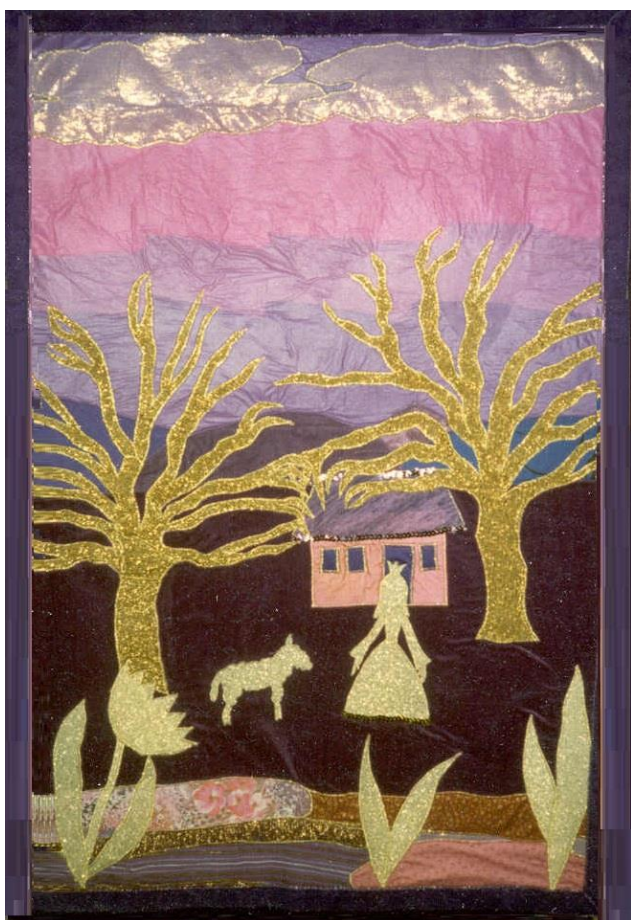
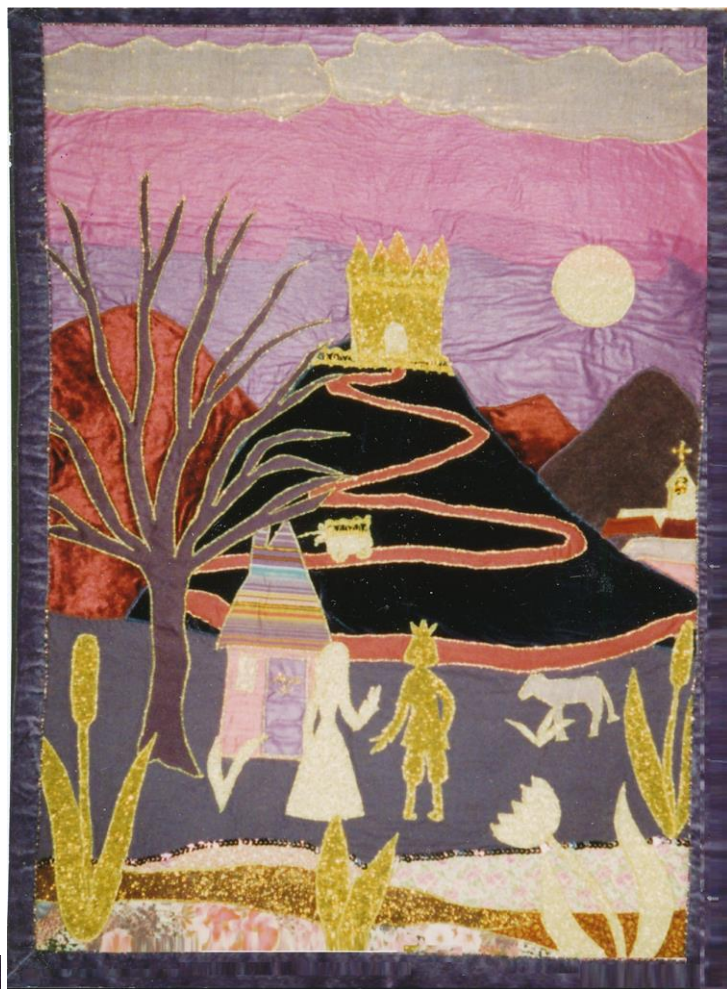

Miseri Mø - et eventyr

Opvokset hun er i troldkongens slot.
Til trolddomskunster kender hun godt.
Ja, hendes navn er Miseri Mø,
men kærlighed får ondskab til at dø.
Hun renses fra trolddom
i dåbens vand,
og vågner op i de levendes vand.

Et eventyr.

I eventyr må prinsesser
kæmpe mod de ondes interesser.
Hjulpet hun bliver af gode koner
og sit tidligere hovmod soner.
Hun sejrer til sidst
over heksens magt
og får prinsen igen til livet vakt.

*HC Andersens Verdens dejligste Rose:
"Aldrig dør den, som har set den rose."*

*Rosen er den kærlighed,
med hvilken Jesus for os led,
for at vi kunne leve.*

Hver for sig efter hjertets behov
De vandrer i den indre skov
i søgen hjertets gral
og den usynlige klokke
Gennem trængsler i så stort et tal
Men ej fra vejen de lader sig lokke.
De mødes i en aftenstund
og hører klokken før nattens blund.

Elisabeth Louise Broker

Udstilling på Daske Kirkedage 1989

Udstilling på Allerød Bibliotek 1993

Den kulørte kirke på Christiania 1994

Genbrug ved et stævne

Holistisk sommerfestival 2011

Udstilling i "Falken" 2015

Tilbage blik til 80ernes lyrikcafé i Magstræde

I et glimt
i en drøm
ser jeg fremtidens fjerne landsby
Det lille samfund
Hvor tingenes magt er brudt
og menneskene lever
Menneskene er ikke teknikkens slaver
teknikken er menneskenes tjener
det lille samfund, der ikke kender til krig
hvor alle lever i fred og frihed
fri for magt
fri for magthavere
fri til at arbejde meningsfuldt
fri til at gøre verden smuk og dejlig
fri til at feste og danse fri med hinanden
fri til at holde af hinanden
Du har din egen vilje
jeg har min egen vilje
Hvad vi giver hinanden, giver vi af fri vilje
fordi vi har lyst til det
Jeg kan ikke være glad og fri
hvis ikke også du er glad og fri
Det gør mig glad at glæde dig.

Torturens tornekrone visner
Når jeg ikke længere er angst
for mørket i mit eget sind
når jeg har forstået, at det er for tidligt at dø
fordi der er så meget, jeg skal nå

Torturens tornekrone visner
når jeg har fundet ud af at ku' lide mig selv,
som jeg er, når jeg har mødt dig, du kære
Når jeg har fundet en mening med mit liv.

Ud af drømmenes florlette tankeslør og
månestrålernes sarte skær
hæver sig yndefuldt i skovenes sarte skjul en
alfeby med knipningelette tårne og spir prydet
med diamanter skabt af tårer
På skovsøens stille spejl under alfebyens slot
sejler lotusblomsten
Og alfen, der skjuler sig i den,
springe dansende ud.
Så let som tankens flugt
danser hun i drømmenes alfeskov
Og vover menneskene sig nær min skov,
Vil de blot skimte alfen dansende i det fjerne
som en halvgennemsigtig tåge
og høre hendes sørgmodige sange
Som vindens sagte susen i træernes løv.

